

De geest van Oosterwold

Any resemblance with existing persons is purely coincidental ...

Word je ook zo tureluurs van Maarten van Rossem? Hij heeft er echt geen mallemoer van begrepen, laatst op tv. Werkt heel Oosterwold zich de pleuris om de kleiige kleigrond te frezen teneinde er nutsgewassen te telen, komt deze vileine oud-hoogleraar zaniken dat al die huis-tuin-en-keukenlandbouw maar aangeprete quatsch is ... Laat hem zelf maar eens komen proeven hoe verrukkelijk eigengekweekte sperziebonen en kapucijners je smaakpapillen vleien. Njamnjam! Of trakteren we deze punaisepoetser liever op rattenkruit, verstopt in vrije-uitloopeieren van barnevelders? Nee toch zeker: in de geest van Oosterwold zijn we absoluut niet wraakzuchtig.

Eenkennig zijn we evenmin. We groeten elkaar op straat met houdoe, moi of goeiemoggel; we komen immers uit alle windstreken in deze metropool. We wisselen pallets en bahco's uit en kopen gezamenlijk ducttape en tiewraps in. Maar vooral raad en daad zijn een gewild ruilobject.

Klassenverschil kennen we ook niet in de geest van Oosterwold. Of je nu een idealistische bohemien bent, of een gesettelde, chablis sippende Bussumer: als je maar open-minded en groenhartig ingesteld bent. Eerstgenoemde, dat hipstertiepje, zal enkele jaren als kamper in een joert toeven, met een kuub water in een ibc-tank, stroom uit fotovoltaïsche cellen oftewel zonnepanelen, en warmte van een tenttheater. Intussen bouwt hij soeverein zijn tiny house met videtje, vechtend tegen chronisch doekoetekort en tegen grondprijzen die ineens geen bodemprijs meer kennen maar wel een dubbelebodemprijs.

De ander, die van dat oesterwater, zal zich engageren bij een kant-en-klaarprojectontwikkelaar, zonder dat hij ook maar enig benul heeft van shovel of kwartiers gezaagd Siberisch larikshout. Bouwvakkersdecolletés gaan al helemaal aan zo iemand voorbij. Maar moestuinieren en stadslandbouwen, manu propria, zal hij evengoed moeten, voor de volle vijftig kavelprocent van zijn terroir. Wieden dus, die onkruidentuin! In al zijn Gooise godloochening gelooft hij nu toch maar in de biddag voor gewas en arbeid. Dat wordt volgend jaar zeker en vast een massagebed in Oosterwold!

Bij de geest van Oosterwold horen dus groene vingers. Behalve het kweken van gewoon spul als siepels voor in de Russische rodebietensoep (borsjtsjsjalotjes dus) en snijprei voor in een mooie lampreipastei, neigt men alras tot exoten en vergetengroentesoorten zoals quinoa, brave hendrik en vlasdodder, voor de fabricage van huttentutolie. De auteur van dit apekooldictee heeft zelfs een hele plantage met keukenmeidenverdriet oftewel schorseneren van het type Russische niet-schieter. En hoe weer je te veel zonnewarmte? Niet met een prieel of dakplatanen, maar met leivijgen (want eetbaar!).

De geest van Oosterwold vereist ook dierenliefde. Daarom hebben velen van ons kiekens, van lakenvelders en brahmapoetrakippen tot wipkippen. Althans: zolang het vossenbeest Reinaert zich maar gedeisd houdt. Anderen houden weliswaar scharrelvarkentjes, maar vertonen op het uur U slachtvrees en durven er dan geen babi pangang met szechuanpeper meer van te maken. Soort van spaarvarkens dus. Slakken in de kassalade liquideren we niet met bockbier of slakkenkruit, maar verwijzen we vriendelijk door naar “Grand Hôtel Escargot”. We plaatsen perkoenpalen met dwarse zitstok, als hangplek voor de majestueuze huisbuizerds en haviken, en we zijn idolaat van de kukelekuende haan en de iaënde ezel. Met akkerbloemen plezieren we jotavlinders, gamma-uilen en andere gevlienderden. Sommigen nemen schaapjes in een kuddetje, compleet met belhamel en ramlam, liefst van een bizarre soort zoals grimmelkop of smoddekop. Zolang het maar nuts heet.

Hoe verlicht de geest van Oosterwold ook is, na de twilightzone verdraagt hij slechts weinig licht. Bij de deemstering daalt de rust neer over onze serene enclave, de kippen gaan volautomatisch op stok, Moeder Natuur wil slapen. Dan hangen wij dus geen felle floodlights [spreidlicht] aan onze gevels, ook al zijn het duurzame, gerecyclede ledlampen. Illuminatie met talloze polychrome peertjes in een slinger? Oké , maar alleen op hoogtijdagen. Jouw hof van Eden massaal uitlichten? Nee dus asjeblijf! Uiteraard vormen aed’s en autoaccuoplaadpalen met hun groene lampjes een uitzondering

Welaan. We gaan een eind breien aan deze overspannen woordenbrij. Het is – nu, in dit verhaal – laat op de avond; het openhaardhout in de open haard smeult. De oehoes en vleermuizen kijken toe hoe de witte wieven in de nevelvelden dansen met De Geest van Oosterwold. Van wat ze zien raken ze in blijgeestige geestvervoering: autarkische duurzaamheid, cradle-to-cradle, en grotestadsyuppen die ineens boerderijjongens worden met zeisen en strekels in plaats van maairobots. Verdraagzaamheid alom, met als motto: “Wie goeddoet, goed ontmoet”.

De Geest van Oosterwold is ten enenmale in- en intevreden. Nu bedilgeest Maarten van Rossem nog overtuigen. Moest maar eens van gedachten wisselen met Redmond O’Hanlon, eerst ook een non-believer. Want duurzaam zal-ie worden, die brombeer!

Amen, pluk bramen.